

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΩΝ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΒΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΙΑΡΗ
1885.

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΧΟΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Διά τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 20.

» » Ἐσωτερικόν » » 15

» τοῦς κκ. Φοιτηταῖς . . . » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὴ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ

Ὁ δὲ Πίνακω τῶν

ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Μονοπληγίας βραχιονίου ὑστερικής ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας παρ' ἀνδρὶ δύο περιπτώσεις, ὑπὸ Charcot. — Τὸ μικρόδιον τῆς σφιγλίδος. — Γενικὴ ἔκφσις τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θεωριῶν. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Βερολίῳ). (Συνέχεια). — Παρθενίνη ὡς ἀντιπυρετικόν. — Ἀλοιφὴ πραῦντική. — Θεραπεία τῆς πυώδους ρευματικῆς ἐπιπεφυκίτιδος. — Θεραπεία τῆς ὑπερτροφίας τῆς καρδίας. — Θεραπεία τοῦ ἐκζέματος. — Διαφορητικόν. — Εἰδοποιήσεις Διευθύνσεως. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΜΟΝΟΠΛΗΓΙΑΣ ΒΡΑΧΙΟΝΙΟΥ ὙΣΤΕΡΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΠΑΡ' ΑΝΔΡΙ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

ὑπὸ CHARCOT.

(Κλινικὸν μάθημα)

Καταναλίσκομεν τὸν χρόνον σήμερον ὅπως καταδείξωμεν τὰς μεγάλας περὶ τὴν διάγνωσιν δυσχερείας, αἱ παρουσιάζει περιπτώσεις βραχιονίου μονοπληγίας ἐπὶ τὰ δεξιὰ συνεπεία πτώσεως ἐπὶ τὸν ὄμρον ἐπελθοῦσα εἰς ἄνδρα ἡλικίας 28 ἐτῶν πρό τινων μηνῶν.

Ὁ Π... εἰκοσιπενταέτης, ἀμαξηλάτης, εἰσῆλθεν ἐν τῇ κλινικῇ τὴν 15 ἀπριλίου. Ἦ πάθησις ἣν αἰτιᾶται χρονολογεῖ ἀπὸ τεσσάρων καὶ πλέον

ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΔ.

μηνών χωρίς μεταβολής τινος από της αρχῆς αὐτῆς, καὶ ἐπεγένετο συνεπεία πτώσεως.

Ἐκ τοῦ ἀναμνηστικοῦ τοῦ πάσχοντος πορίζομεθα τὰς ἐξῆς λεπτομερείας· ἡ μήτηρ αὐτοῦ λίαν νευρική ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 59 ἐτῶν ἀπὸ ἡπατικοῦ νοσήματος, ὁ πάσχων διηγέεται ὅτι εἶδεν αὐτὴν πολλάκις κατόπιν ἡθικῶν συγκινήσεων ἀλωθεῖσαν ὑπὸ παροξυσμῶν καθ' οὓς συνέπιπτε, καὶ ἐγένετο ἄφρων, ὁ πατήρ αὐτοῦ μεγάλῃν ποιούμενος τοῦ ἀψιθύλου κατάρχησιν οὐδέποτε ἔσχε νευρικὰ φαινόμενα, ἡ ἀδελφὴ συχνάκις καὶ ἡδὴ ἀλλοισκεται ὑπὸ νευρικῶν παροξυσμῶν, πιθανῶς ὑστερικῆς φύσεως, δὲν εἶναι βέβαιον ἂν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ ὑπῆρξαν παρόφρονες.

Οὗτος δὲ κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, καίπερ μὴ ἰδιαζόντως νευρικός, λέγει ὅτι ἐφοδεῖτο τοὺς ληπτὰς μένων μόνος. Ἐπταέτης κατέπεσεν ἀπὸ πέμπτης ὁροφῆς ἐπὶ σιδηροῦ κιγκλιδώματος, ἐξ οὗ ἀναπηδήσας κατέπεσε κατὰ γῆς ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ἐν τῇ αὐλῇ, ἔκτοτε ἡ ὑγεία αὐτοῦ ἐπαισθητῶς ἐξητηθένησε, καὶ βαθμηδὸν ἤρξατο σχηματίζομένη ἡ μεγάλη τῆς σπονδυλικῆς στήλης ὕψους ἣν φέρει.

Κατὰ τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ὁ Π... ἐταποθετήθη ὡς πλύντης εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν μικρῶν ἀμαξῶν, μετ' οὗ πολὺ κατελήφθη ὑπὸ δόξως τῶν ἄρθρων ρευματισμοῦ, οὗ ἕνεκα παρέμεινε κλινήρης ἐπὶ ἐξ ἑβδομάδας, ἔκτοτε τὸ δεξιὸν γόνα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀλγεῖ καὶ ἐξοιδαίνεται, ἔτι δὲ καὶ νῦν διακρίνεται εἰς τὴν ἄρθρωσιν ταύτην κριγμός· συνεπεία τῆς χρονίας ταύτης ἀρθρίτιδος, φύσεως ρευματικῆς, παρήχθη εἰς μέτριον βαθμὸν ἀτροφία τοῦ μηρικοῦ τρικεφάλου μυός (ἀμυοτροφία φύσεως ἀρθριτικῆς), τὸ δεξιὸν σκέλος εἶναι οὐσιωδῶς ἀσθενέστερον τοῦ ἀριστεροῦ, ὁ δὲ πάσχων χωλαίνει πως· ἡ ἀσθενεία αὕτη τοῦ δεξιοῦ σκέλους χροнологουσα πρὸ δεκαετίας περίπου οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν πάθησιν.

Ὁ Π... ἀπὸ τοῦ 18 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, μ' ὅλον τὸ μέτριον τοῦτο ἀβρόστημα καὶ τὴν φαινομένην καχεκτικὴν αὐτοῦ κατάστασιν διετέλεσεν ἡνίοχος, ὅτε μὲν εἰς λεωφορεῖα ὅτε δὲ εἰς ἀμαξάς.

Τὴν 24 δεκεμβρίου τοῦ 1884 ἔτους ἀφηνιάσαντος τοῦ Ἰππου κατέπεσεν ὁ πάσχων ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἀμαξῆς ἑλθας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς ὁδοῦ ἐπὶ τὸ δεξιὸν πλάγιον τοῦ δεξιοῦ ὤμου, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ πάσχοντος, εἰς τὴν ὀπισθίαν αὐτοῦ μοῖραν τὸ πρῶτον πληγέντος· οὔτε ἄφρων ἐγένετο, οὔτε συνεκινήθη ἐκ τῆς πτώσεως, ἀλλ' ἐγερούεις μετέβη παρὰ τινι φαρμακοποιῷ καὶ ἀνῆλθεν ἐκ νέου ἐπὶ τῆς ἀμαξῆς αὐτοῦ· ὁ δεξιὸς ὤμος καὶ ὁ ὀμώφυμος βραχίον ἤλγουν μετρίως, καὶ σμικρὰν ἐπίσης ἔφερον ἐξοίδησιν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκχυμώματα, αἱ κινήσεις τοῦ μέλους ἦτο δύσκολοι ἀλλὰ δὲν ἔλιπον ἐντελῶς, ὡδήγει δὲ ἐπὶ πεντάκωρον εἰσέτι τὴν ἀμαξάν διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς.

Ἐπὶ πέντε τὰς ἐπομένους ἡμέρας ἔμεινεν ἀναπαυόμενος, τοῦ τε πόνου

καὶ τῆς περὶ τὰς κινήσεις δυσχερείας ἐλαττουμένων πως, ἐλπίζων ταχέως ν' ἀναλάβῃ τὴν ἑαυτοῦ ἔργον· ἀλλὰ τὴν 30 δεκεμβρίου, ἦτοι ἐξ ἀπὸ τῆς πτώσεως ἡμέρας, μετὰ ἥσυχον παννύχιον ὕπνον παρετήρησεν ὅτι ἄπαν τὸ δεξιὸν ἄνω ἄκρον ἐγένετο χαῦνον, ἀνενεργές, ἀκίνητον, πλὴν τῶν δακτύλων ἀμυδρῶς κινουμένων, καὶ κρεμκόμενον. Ὁ Π... ἐνεργήσας ἐντρίψεις περετήρησεν ἀμέσως τὴν ἀναισθησίαν τοῦ ὤμου, τοῦ βραχίονος καὶ τοῦ ἀντιβραχίου, ἡτις καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὑφίσταται. Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται πάσχων οὔτε κατὰ τὴν πτώσιν οὔτε μετ' αὐτὴν ἐγένετο ἄφρων, ἢ παρόφρων, ἢ ἔπαθεν ἀρρώστιον, ἢ δυσκολίαν περὶ τὴν λαλίαν, ἢ παρεσπάσθη τὸ στόμα ἢ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐπηλθε παράλυσις εἰς τὸ δεξιὸν κάτω ἄκρον, ἐξ οὗ βεβαίως ἡ πᾶσις ἦτο βραχίονος μονοπληγία μετ' ἀναισθησίας.

Τὴν 8ην Ἰανουαρίου τοῦ 1885 ἔτους εἰσῆλθεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Tropon εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ Troisier, ὅστις ἐδοθεῖαιωσεν ἐκ τῆς διηγήσεως τοῦ πάσχοντος, ἐννέα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς παραλύσεως, ἀπαντα τὰ καὶ σήμερον παρατηρούμενα φαινόμενα.

Σήμερον 1 μαΐου, τέσσαρας μῆνας μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς μονοπληγίας, ἡ κατάστασις εἶναι ἡ αὐτή. Ἐξεταστέον ἡδὴ μετὰ προσοχῆς τὴν μονοπληγίαν ταύτην, ἡτις ἐπιμένει ἡ αὐτὴ ἐπὶ τέσσαρας ἡδὴ μῆνας μ' ὅλας τὰς διαφορὰς θεραπευτικὰς ἀγωγὰς.

Α'. — *Ἀδυναμία τῆς κινήσεως.* — Ὁ Π... οὐδεμίαν ἐκτελεστὴ ἐκουσίαν κίνησιν εἴτε τῶν ὤψωτήρων τῆς ὀμοπλάτης μυῶν, εἴτε τοῦ ὤμου, εἴτε τῶν μυῶν τοῦ βραχίονος ἢ τοῦ ἀντιβραχίου, μόνον τοὺς δακτύλους τῆς χειρὸς κινεῖ ἐκουσίως, ἀλλὰ καὶ αἱ κινήσεις αὗται εἶναι τόσῳ ἀσθενεῖς, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸ δυναμόμετρον.

Τὸ μέλος εἶναι παραλελυμένον καὶ χαῦνον, κρέμαται κατὰ μῆκος τοῦ σώματος ὡς ἀνενεργὴς μάζα, ἐπαναπίπτει δὲ βαρέως ἐγκαταλιμπανόμενον εἰς ἑαυτὸ ἀπὸ ὑπ' ἄλλης χειρὸς ὤψωθῇ, φέρει τοῦτο ὁ πάσχων εἰς ἀγκύλην πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀδικόπων πλήξεων εἰς αἷ ἐκάστοτε ἐκτίθεται. Οὐδὲν ἔχνος σκληρότητος ἢ συντάσεως παρατηρεῖται, τοῦ ὅπερ παρεμφερεί πρὸς τὸ χυῖνον τῆς κατὰ τὴν *νωτιάδα τῶν παιδῶν παράλυσιν* μονοπληγίας, πλὴν τοῦ φαινομένου τῆς ἀνακλάσεως τῶν τενόντων, ὅπερ εἰς τὴν τῶν παιδῶν *νωτιάδα* παραλύσιν ἐντελῶς ἐλλείπει, εἰς ταύτην δὲ τοῦναντίον οὐ μόνον ὑφίσταται κατὰ τὸν ἀγκῶνα καὶ τὸν καρπὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπηυξημένον πως ὑπάρχει. Ἀφ' ἑτέρου, καίτοι τῆς παραλύσεως καθεστηκυίας πρὸ τετραμήνου, οἱ παραλελυμένοι μὲς οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον οὔτε ἠτρόφησαν οὔτε ἀπώλεσαν τὴν συστατικότητά αὐτῶν, χαρακτηρ ἀπολύτου σημειωτικῆς ἀξίας διὰ τὴν διάγνωσιν· τὸ πάχος τῶν ἄνω ἄκρων συγκριτικῶς ἔχει ὡς ἐξῆς, τοῦ μὲν δεξιοῦ βραχίονος ἡ περίμετρος εἶναι

0",235, τοῦ δὲ ἀριστεροῦ 0",240, τοῦ δεξιῦ ἀντιβραχίου εἶναι 0",225, τοῦ δὲ ἀριστεροῦ 0", 220.

Β'. — Πλὴν τῆς περὶ τὴν κίνησιν παραλύσεως παρατηροῦνται εἰς τὸ πάσχον μέλος μεγάλαι περὶ τὴν αἰσθητικότητα διαταραχαί. Ἡ αἰσθησις καὶ εἰς τὴν ἀφῆν καὶ εἰς τὸν πόνον καὶ εἰς τὸ ψῦχος ἐντελῶς ἐλλείπει, ἡ τοῦ δέρματος δὲ αὕτη ἀναισθησία, ἥτις ἀποκλειστικῶς ἐπινέμεται καθ' ἃ τοῦ μέλους μέρη ὑπάρχει ἀκράτεια τῆς κινήσεως, περιορίζεται κατὰ τὰς γειτνιαζούσας ἀναισθητοὺς χώρας διὰ γραμμῶν ὅπως παραδόξως διηκουσῶν, καὶ δὴ πρὸς τὴν ἄκραν χεῖρα ἤκιστα ἐν σχέσει οὕτων πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀνατομικῆς τῶν δερματικῶν νεύρων κατὰ τὸ ἀνω ἄκρον διακλαδώσεως.

Οὕτω εἰς μὲν τὴν ῥαχικὴν τῆς ἄκρας χειρὸς ἐπιφάνειαν ἡ ἀναισθησία περιορίζεται πρὸς τοὺς δακτύλους διὰ γραμμῆς καθέτου πρὸς τὸν μέγαν ἄξονα τοῦ μέλους, κειμένης ὑπεκατόμετρό τινα ὑπὲρ τὴν σειρὰν τῶν μετακαρποφαλαγγικῶν ἀρθρώσεων, εἰς δὲ τὴν παλαμικὴν τὸ ὅριον τῆς ἀναισθησίας ὁρίζεται διὰ γραμμῆς παραλλήλου πρὸς τὴν πτυχὴν τοῦ καρποῦ ὅσον ὑπεκατόμετρον περίπου κάτω ταύτης.

Ἀλλ' ἡ ἀναισθησία δὲν περιορίζεται εἰς τὸ δέσμα μόνον, ἐπινέμεται καὶ τὰ κατὰ βάθος μέρη, οὕτως ὥστε ὁ πάσχων ἀναισθητεῖ πρὸς τὸν ἔντονον φραδισμόν, εἴτε τῶν μυῶν εἴτε τῶν νευρικῶν κορμῶν, τὸν ἰσχυρὰς μυϊκὰς συντάσεις προκαλοῦντα.

Οἱ κατὰ τὸν ὦμον, τὸν ἄγκωνα, τὸν καρπὸν ἐνεργούμενοι χειρισμοὶ διαστροφῆς καὶ ἀποσπάσεως, ὅσον ἂν εἶναι ἔντονοι, οὐδόλως εἶναι ὑπὸ τοῦ πάσχοντος κίτητοί, τούναντίον δὲ κατὰ τὴν παλάμην, κατὰ τινα μοῖραν τῆς ῥαχικῆς αὐτῆς ἐπιφανείας καὶ καθ' ἃ πᾶσαν τῶν δακτύλων τὴν ἔκτασιν κατὰ μέγα μέρος διατηρεῖται καὶ ἡ τοῦ δέρματος καὶ ἡ κατὰ βάθος αἰσθητικότης.

Ἐκτὸς τούτων παρατηρεῖται, πλὴν τῶν δακτύλων, εἰς τὸ λοιπὸν μέλος τελεία ἀπώλεια τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ σῆμα δὴ καλούμενον μυϊκὸν αἰσθητήριον ἀντιλήψεων, προδίδεται δὲ τοῦτο κλειομένων τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ πάσχοντος καὶ ἐπιβαλλομένου αὐτῷ νὰ ἀνεύρῃ καὶ συλλάβῃ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ κορμοῦ ἀφροστηκὸς πάσχον ἀντιβράχιον, καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν οὗτος ψηλαφᾷ ἐν τῇ κενῇ μάλλον ἢ ἥττον μακρὰν τοῦ σκοποῦ, εἴτα δὲ προσπίπτων τυχαίως εἰς σημεῖόν τι τοῦ μέλους, καὶ δὴ ὡς τὰ πολλὰ κατὰ τὸν ἄγκωνα, διαδράμει διὰ τῆς χειρὸς τὸ μέλος κατερχόμενος μέχρι τοῦ ὀρισθέντος νὰ ψάσῃ σημεῖον ἄγνωστὸν δὲ ἐπίσης κεκλεισμένους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, ἂν ὑπ' ἄλλου κινεῖται ὁ καρπός, ὁ ἄγκων ἢ ὁ ὦμος αὐτοῦ. Τοὺς αὐτοὺς χειρισμοὺς τούναντίον, ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατελῶν συνθήκας, ἀντιλαμβάνεται ἐνεργουμένους εἰς τοὺς δακτύλους, ἔτι δὲ καὶ εἰς τίνας τούτων ἐνεργεῖται ἡ κίνησις. Ὁ πάσχων ἀδυνατεῖ ν' ἀντιληφθῇ

τοῦ βάρους τῶν ἐν τῇ παλάμῃ τῆς πασχούσης χειρὸς αὐτοῦ τεθειμένων ἀντικειμένων, ὡς ἐπίσης χωρὶς τῆς ὁράσεως νὰ διακρίνῃ διὰ τοῦ βάρους πεντάδραχμον νόμισμα ἀπὸ δεκαλέπτου, ἐκλαμβάνων ἀμφότερα ἰσοβαρῆ.

Συνελόντι εἰπεῖν τὰ μάλλον ἐξέχοντα τῶν συμπτωμάτων εἰς τὸν πάσχοντα τοῦτον εἶναι τελεία κινήτικὴ ἀκράτεια τῶν μυῶν τῆς ὀμοπλάτης, τοῦ βραχίονος καὶ τοῦ ἀντιβραχίου μετὰ τελείας ἀναισθησίας τοῦ δέρματος, τῶν μυῶν, τῶν νεύρων, τῶν τενόντων, τῶν ἀρθρικῶν καψῶν κλ., τελεία ἀπώλεια τῶν εἰς τὸ μυϊκὸν αἰσθητήριον ἀναγομένων ἐντυπώσεων καθ' ἅπαντα τὰ μέρη ἐνθα ὑπάρχει παράλυσις τῆς κινήσεως, τελεία ἄλλαιψις σκληρότητος τῶν ἀκίνητων μερῶν μετὰ διατηρήσεως τοῦ ὄγκου τῶν μυῶν, καὶ τῆς τῶν τενόντων ἀνακλίσσεως πλεονεξούσης πως.

Ἀξίον σημειώσεως ὅτι, καίτοι ἡ πάθησις πρὸ τετραμήνου ἤδη χρόνου λογιεῖται, οὐδὲν ἔχον τροφικῆς διαταραχῆς παρατηρεῖται εἴτε εἰς τοὺς μύς, εἴτε εἰς τὸ δέσμα· τὸ λίαν σπουδαῖον τοῦτο φαινόμενον ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ πάσχοντος μέλους, ὅπερ οὐδόλως ἀπεσχηκὸς φαίνεται, πρὸς δὲ διὰ τῆς μεθοδικῆς τῶν μυῶν ἐξετάσεως προκύπτει ὅτι οὐδεμίαν φέρουσιν οὗτοι μεταλλαγὴν ὡς πρὸς τὰς ἡλεκτρικάς, εἴτε φαρμακικάς εἴτε γαλβανικάς, ἀντιδράσεις· αὐτῶν, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι δὲν ὑπέκυψαν οὗτοι εἰς ἐκφύλισιν τινα.

Ἀφ' ἐτέρου τὸ δέσμα τοῦ πάσχοντος μέλους, οὔτε πελιδνὸν, ἢ ἰοειδές, οὔτε οἰδαλέον εἶναι, πιθονῶς παρατηρεῖται μικρὰ τῆς θερμοκρασίας κατ' αὐτὸ ἐλάχιστοις, διότι ἐνθ' ἡ κατὰ τὴν μηχανικὴν θερμοκρασίαν ἐκπύρωθις εἶναι 36",9, κατὰ τὴν προσθίαν τοῦ μὲν δεξιῦ ἀντιβραχίου ἐπιφάνειαν εἶναι 32",8, τοῦ δὲ ἀριστεροῦ 32",4, ἥτοι κατὰ τέσσαρα δέκατα ταπεινότερα.

Πλὴν τῶν περιγραφέντων φαινομένων, ἅτινα παρατηρήθησαν εἰς τὸ παραλελυμένον μέλος, ὁ περὶ οὗ πρόκειται πάσχων φέρει καὶ ἕτερα συμπτώματα λίαν σπουδαῖα ἀνεξαρτήτως τῶν εἰς τὴν μονοπληγίαν ἀναγομένων, ἅτινα διηγουμένην διὰ μακρᾶς καὶ ἐπισταμένης ἐρεύνης, ἀλλὰ περὶ τούτων βραχύτερον ὁ λόγος ὅτε περὶ τῆς ὀριστικῆς διαγνώσεως.

Γ. (ἐκκολουθεῖ)

ΤΟ ΜΙΚΡΟΒΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΦΙΛΙΑΔΟΣ.

Οἱ Αἰναιῶς καὶ Tavel, ἐργαζόμενοι ἐν τῷ παθολογικῷ ἀνατομικῷ ἐργαστηρίῳ τῆς ἐν Παρίσι τοῦ Ἰατρικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὰ νεύματα καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ καθηγητοῦ Cornil, ἐποίησαντο τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ μικροβίου τῆς σφιλιῶδους, ὡς ἀνεκοίνωσαν εἰς τὴν ἐν Παρίσι τοῦ Ἀνατομικῆς Ἑταιρίας:

Ἐν τῇ κατὰ φύσιν ἐκκρίσει καὶ τισιν παθολογικαῖς, ἀλλ' οὐχὶ συφιλικῆς φύσεως, ἐκκρίσκειν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, εἰς τὸν δακτύλιον, καὶ σπανίως ἀλλաχοῦ, εὖρον βακίλιον παρεμφερές μορφολογικῶς καὶ διὰ τῶν χρωματιστικῶν κύτου ἀντιδράσεων τῷ ὑπὸ τοῦ Lustgarten ἀναγνωρισθέντι εἰδικῷ τῆς συριλίδος. Τὸ ἐν λόγῳ βακίλιον, ὡς καὶ τὸ τοῦ Lustgarten, τὰ μάλιστα ὁμοιάζει ὡς πρὸς τὸ σχῆμα τῷ τῆς φυματιώσεως, καὶ παρουσιάζει πολλὰς διὰ τῶν χρωμάτων ἀντιδράσεις, αἵτινες ἐθεωρήθησαν καὶ μέχρι τοῦ νῦν θεωροῦνται ὡς ἀνήκουσαι τοῖς βακίλοις τῆς φυματιώσεως καὶ τῆς λέπρας.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται βακίλιον χρῶνται διὰ τῆς φουχσίνης κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Ehrlich, παραμένει καλῶς κεχρωσμένον μετὰ κατεργασίαν ἐν νιτρικῷ ὀξεῖ ἀραιωμένῳ εἰς ἀναλογία 1 : 3, ἀπολαμβάνει τὸν διπλοῦν χρωματισμόν, διακρίνεται δὲ τότε ἀπὸ τοῦ βακίλου τοῦ Koch, διότι ἦττον ἀνθίσταται εἰς τὴν ἀποχρωστικὴν τοῦ οἰνοπνεύματος ἐνέργειαν μετὰ τὴν ἐν τῷ νιτρικῷ ὀξεῖ κατεργασίαν. Πρὸς δὲ χρῶνται, ὡς καὶ τὸ τῆς φυματιώσεως, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Gibbs καὶ κατὰ τὴν τοῦ Frankel διὰ τῆς φουχσίνης, καὶ τοῦ κυανοῦ τοῦ μεθυλενίου ἢ τῆς ρεζορίνης.

Τὰ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Ehrlich διὰ τοῦ ισοειδοῦς τοῦ μεθυλίου ἀποτελέσματα εἶναι ἐλάχιστα μετὰ κατεργασίαν ἐν νιτρικῷ ὀξεῖ, καὶ πρὸ διὰ τῆς δι' οἰνοπνεύματος ἀποπλύσεως διακρίνονται βακίλινά τινα ἀλλ' ἀναμὶξ μεθ' ἑτέρων μικροβίων διατελούντων κεχρωσμένων, ἅτινα μετὰ τὴν διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος ὁμῶς πλύσιν ἀποχρωματίζονται σχεδὸν ἐντελῶς.

Ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ Lustgarten, τὸ βακίλιον αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ τῶν Alvarès καὶ Tavel, χρῶνται κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Ehrlich διὰ τῆς φουχσίνης, ἀνθίσταται εἰς τὰ ὀξεῖα καὶ ἀπολαμβάνει λίαν καλῶς τὸν διπλοῦν χρωματισμόν μετὰ κατεργασίαν διὰ τῆς μεθόδου διὰ τοῦ ισοειδοῦς τῆς γεντιανῆς, τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλλίου καὶ τοῦ θειώδους ὀξεῖος, πρὸ πάντων δὲ ὁ διπλοῦς χρωματισμός εἶναι ἐντελής διὰ τῆς ἐοζίνης. Τὸ ἐν λόγῳ βακίλιον φαίνεται μᾶλλον λεπτὸν καὶ ἦττον κοκκιῶδες τοῦ τῆς φυματιώσεως.

Τὸ μήκος αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ τοῦ βακίλου τοῦ Koch, εἶναι ἄλλοτε ἄλλο ἀπὸ 2—7 χιλιοστῶν, τὸ δὲ πᾶχος εἶναι περίπου ὅσον 0,3 χιλιοστῶν.

Μεγάλῃν ἔχει σχέσιν πρὸς τὰ ἐπιθηλιακὰ κύτταρα εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ εἰς τὰ πέραξ αὐτῶν σχεδὸν πάντοτε εὐρισκόμενον, οὐδαμοῦ εὐρέθη ὑπὸ τῶν Alvarès καὶ Tavel ἐν τασαύτῃ ἀφθονίᾳ ὅσον εἰς τινὰς περιπτώσεις ποσθίου καὶ αἰδοῦλου σμήγματος.

Ἐνεργήσαντες οἱ ἀνω εἰρημένοι ἱατροὶ ἐρευνᾶς πρὸς ἐπίβρωσιν τῶν ἔργων τοῦ Lustgarten ἐπὶ τοῦ βακίλου τῆς συριλίδος, ἅτινα ὑπεστήριξαν

καὶ οἱ Doutrelepon, Schulz, Giacomi, Babès κ. α. καὶ αὐστηρῶς κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Lustgarten χρωματίζαντες πλεῖστα παρασκευάσματα ἐξ ὀκτιῶ περιπτώσεων συφιλικῶν προϊόντων, οὐδαμοῦ εὖρον τὸ βακίλιον αὐτοῦ, εἰς 55 δὲ περιπτώσεις ἐκκρίσεως σκληρῶν ἐλκῶν καὶ ποικίλων συφιλίδων εὖρον αὐτὸ τρίς καὶ τριακοντάκις.

Ἐπεκτείναντες τὰς ἐρεῖν αὐτῶν καὶ ἐπὶ ἑτέρων 34 περιπτώσεων παθολογικῶν ἐκκρίσεων, ἀλλ' οὐχὶ συφιλικῶν, εὖρον βακίλιον παρεμφερές τῷ τοῦ Lustgarten ἐξάκις, ἐκ τούτων δὲ πεντάκις εὐρέθη εἰς παθήσεις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

Ἐπὶ 18 περιπτώσεων κατὰ φύσιν ἐκκρίσεων, ὧν αἱ 14 ἀνέχονται εἰς πόσθιον καὶ αἰδοῦλον σμήγμα, εὖρον τὸ βακίλιον δεκάκις, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ τὰ γεννητικὰ ὅργανα ἢ περὶ τὸν δακτύλιον.

Οὐδέποτε δὲ εὖρον τὸ ἐν λόγῳ βακίλιον ἀναζητήσαντες· αὐτὸ ἀλλաχοῦ τοῦ σώματος, ὡς τὸ στόμα, τοὺς μυκτῆρας, τὴν ἐπιπεφυκότα, τὸν ἀκουστικὸν πόρον, τὴν κεφαλὴν, τοὺς πόδας, τὰς πτυχὰς τοῦ δέρματος.

Καίτοι αἱ μέχρι τοῦδε ἐρευνᾶς τῶν Alvarès καὶ Tavel δὲν εἶναι ἱκαναὶ ὥπως ὀρίσωνται ὅτι δὲν εὐρίσκονται ἀλλαχοῦ τοῦ σώματος, οὐχ ἦττον ἢ παρουσιάζει αὐτοῦ εἰς τὰ γεννητικὰ ὅργανα ἐξηγεῖ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ σχεδὸν σταθερῶς κατὰ τὰς παθολογικὰς συφιλικὰς ἢ ἑτέρας φύσεως ἐκκρίσεις τῶν ὀργάνων τούτων. Πιθανῶς διεισδύει τοῦτο διὰ τῶν κατὰ τὸ δέρμα ἐξελκώσεων ἢ ρωγμῶν εἰδικῶν ἢ μὴ, ἀλλως λίαν συχνῶν κατὰ τὰς χώρας ταύτας, καὶ ἀφινεῖται μᾶλλον ἢ ἦττον βαθύως ἐν τοῖς ἱστοῖς ἐν οἷς εὐρίσκεται διὰ τῆς ιστολογικῆς ἐξετάσεως.

Ἡ παρουσίᾳ ἐν κατὰ φύσιν ἐκκρίσει βακίλου μορφολογικῶς καὶ χρωματιστικῶς παρεμφεροῦς τῷ τῆς φυματιώσεως μεγάλῃς εἶναι σπουδαίῃς, ἢ δὲ διὰ γνώσεως τῆς φυματιώσεως γενομένη μετὰ ἐξέτασιν ἐκκρίσεων ἢ ὑγρῶν λαμβανόμενων ἀπὸ ἐλκῶδων ἐπιφανειῶν ὅστις λίαν ἐπιφυλακτική. Ἰδίως δὲ ἡ τοιαύτη ἐπιφύλαξις εἶναι ἀναγκαία ζητούμενου τοῦ βακίλου τοῦ Koch ἐν τοῖς οὖροις, τῇ ἐκκρίσει τοῦ κόλλπου καὶ τῇ κόπρῃ, ἢ δὲ διὰ γνώσεως ὅστις βεβαίως μετὰ πολλὰς ἐρεῖν καὶ ἐλέγχους.

Τὰ ἐκ τοῦ ἐνοφθαλμισμού τοῦ βακίλου τούτου εἰς τὰ ζῶα καὶ τὰ ἀπὸ τῆς καλλιέργειας αὐτοῦ πορίσματα, ἅτε δὴ ἐν τῇ γίνεσθαι εἰσέτι, δὲν ἀνακοινοῦνται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων οἱ Alvarès καὶ Tavel πορίζονται τὰ ἐξῆς συμπεράσματα.

1. — Ἐν τισιν κατὰ φύσιν τοῦ ὄργανισμοῦ ἐκκρίσεσι ὑπάρχει βακίλιον μὴ παρητηρηθὲν μέχρι τοῦδε.

2. — Τὸ βακίλιον τοῦτο κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὰς χρωματιστικὰς ἀντιδράσεις παρεμφερές τῷ ὑπὸ τοῦ Lustgarten περιγραφέντι ὡς εἰδικῷ τῆς συριλίδος.

3. — Πιθανώς τὸ ὑπὸ τοῦ Lischkeian εὐρεθέν βικίλιον εἰς τμήματα προδόντων συφιλικῶν καὶ εἰς συφιλικὰς ἐκκρίσεις εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ βακίλιον.

4. — Τὸ ἐν λόγῳ βακίλιον τὰ μάλιστα παρεμφέρει τῇ τῆς φυματιώσεως, παρουσιάζει δὲ πολλὰς χρωματιστικὰς ἀντιδράσεις ἄχρι τοῦδε θεωρουμένου ὡς εἰδικῆς τῇ βακίλιῳ τοῦ Kouchi καὶ τῇ τῆς λέπρας.

5. — Διακρίνεται ἀπὸ τοῦ βακιλίου τῆς φυματιώσεως, πλὴν τοῦ ἐλάσσονος αὐτοῦ πύχους καὶ τῆς ἥττον κοκκώδους αὐτοῦ ὄψεως, χροακτῆρων δυσκόλως ἀναγνωρίζομένων εἰς μεμονωμένην ἐξέτασιν, ἐκ τῆς ἐλάσσονος ἀντιστάσεως αὐτοῦ πρὸς τὸ οἰνόπνευμα μετὰ τὸν ἐν φουχσίῳ χρωματισμὸν καὶ τὴν ἐν τῷ νιτρικῷ ὀξεῖ καταργασίαν, διακρίνεται προσέτι ἐκ τοῦ μὴ ἐπιτυχοῦς χρωματισμοῦ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Ehrlich διὰ τοῦ ἰοειδοῦς τοῦ μεθυλίου.

6. — Δείον νὰ λαμβάνονται τὰ προσεκτινέντα ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν κλινικὴν διάγνωσιν τῆς φυματιώσεως ἐκ τῆς ιστολογικῆς τῶν ἐκκρίσεων ἐξετάσεως.

Γ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
(ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 375).

9. *Πρόγνωσις* — Ἐπειδὴ τὸ ἄσθμα οὐχὶ σπανίως κύτταται, καὶ ἄνευ συνεπειᾶς τινὸς παύεται, εἶνε καὶ αὐτὸ οὐχὶ ἐπικίνδυνος καὶ τὸ ζῆν ὀλίγον βραχύνουσα νόσος· οὐδὲν ἥττον ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ καθαρῶς σπασμωδικὸν δύναται νὰ καταστῇ ἐπικίνδυνον, ὅταν οἱ παροξυσμοὶ συχνὰ ἐπανερχονται καὶ ἐπὶ πολὺ διαρκῶσι, διότι τότε ἐγγίνονται ἐν τοῖς πνεύμοσι, τῇ καρδίᾳ, κλπ. ὀργαν. βλάβαι, αἵτινες ἐν αὐτοῖς ἐγκαθιδρύονται. Ἀλλως δ' ἐξάγεται (Salter) τὸ προγνωστικὸν τὸ μὲν ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ἁρρώστου κατὰστάσεως, τὸ δ' ἐκ τοῦ ἀναμνηστικοῦ καὶ δὴ ὡς πρὸς ἐκείνην μὲν εἰσι σπουδαῖα, ἢ τοῦ ἁρρώστου ἡλικία, καὶ ἡ παρουσία ἢ ἀπουσία ὀργανικῶν παθήσεων τῆς καρδίας καὶ τῶν πνευμόνων· ὡς πρὸς τοῦτο δὲ ἔχουσιν ἐπιρραῖαν ἡ διάρκεια καὶ συχνότης τῶν παροξυσμῶν, ἡ ἐντελής μεταξὺ τούτων ἀνάρρωσις, ἢ τάτις αὐτῶν εἰς διαδοχικὴν σφοδρότητα ἢ ἐλάττωσιν καὶ ἡ τῆς ὅλης νόσου διάκρισις. Νέοι ἀσθματικοὶ ἐκδηλοῦσι σχεδὸν ἀεὶ ποτε τάσιν πρὸς ἅσιν, καθόσον παρ' αὐτοῖς ὁ ὀργανισμὸς ἀφομοιοῖ ἐν τοῖς μεταξὺ διαστήμασι τὰς τῶν παροξυσμῶν συνεπειάς, καὶ ἡ τῶν λειτουργιῶν ἀλλοίωσις

οὐχὶ εὐκόλως εἰς ὀργανικὴν πάθησιν μεταπίπτει, ἐνῶ παρ' ἁρρώστοις, ὑπὲρ τὸ 45 τῆς ἡλικίας ἔτος, παρ' οἷς αἱ ἐπανορθωτικαὶ δυνάμεις ἐκπεπτωκυῖαι εἰσιν, ἢ νόσος τείνει ἐπὶ τὰ χεῖρα καὶ πρὸς ὀργανικὴν παθήσεων ἐπιπλοκήν. Εἰς παῖδας ἦσαν τοῦ 15 ἔτους δύναται ὁ ἱατρός, ὀργανικῆς παθήσεως ἀπούσης, ν' ἀποφανθῇ περὶ ἐντελοῦς ἰάσεως, διότι, προϊούσης τῆς ἡλικίας αὐτῶν, τὸ ἄσθμα ἐκμηδενίζεται.

Μετὰ δὲ τὸ 20 ἔτος ἀρχαμένου ἀσθματος ἡ πρόγνωσις εἶνε ἀμφίβολος· ἐὰν ὅμως οἱ πνεύμονες ᾖσιν ἐλεύθεροι πάσης ἀνατομικῆς ἀλλοιώσεως, καὶ δὴ ἐὰν μὴ τι ἐμφύσημα ἢ πρὸς βρογχίτιδα τάσις παρῶσιν, ἢ ἴσως θεωρεῖται σχεδὸν βεβαία. Μετὰ δὲ τὸ 45 ἔτος σπανίως ἰστώνται οἱ ἁρρώστοι, τῆς νόσου διαρκῶς ἐπὶ τὰ χεῖρα τεινούσης· ἐπειδὴ, ἐνῶ ἐν τῇ νεανικῇ ἡλικίᾳ τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα μετὰ τὸν παροξυσμὸν ταχέως διὰ τῆς συστολῆς αὐτῶν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανερχονται, γίνεται τοῦτο οὐχὶ ἐντελῶς παρὰ πρεσβυτέροις, ἀλλ' ἐπιμένει μετ' αὐτὸν συμφορήσίς τις, ἥτις δ' ἀφθόγου ἀξιθρύσεως καὶ δυσχερείας τῆς τε εἰσπνοῆς καὶ ἐκπνοῆς ἐκδηλοῦται, ἐν δὲ συχνοτέρῳ τῶν παροξυσμῶν ἐπαναλήψῃ οὐδέποτε ἐκλείπει ἐντελῶς, χρονίαν ἐκ τούτου βρογχίτιδα παράγουσα, ἥτις ἐν ἐκάστῳ νέῳ παροξυσμῷ αὖξεται, καὶ ἡ ὁποία κυρίως τὴν τὰ μάλα δυσάρεστον ἐπιπλοκήν τοῦ γεροντείου ἀσθματος παρουσιάζει· ἄλλη δὲ τις τούτου ἐπιπλοκή, ἥτοι ἡ τῆς καρδίας διεύρυνσις, εἶνε ὡσαύτως συνήθης ἐν αὐτῷ, καὶ μετὰ τῆς προηγουμένης τὴν κυρίαν αἰτίαν ἀποτελοῦσα, δι' ἣν ὁ πάσχων διαρκῶς καὶ καθ' ἑξῆς δυσπνολὸς καθίσταται. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Salter οὐδέποτε τὸ δεξιὸν τῆς καρδίας ὑπὲρ τῶν καθαρῶς ἀσθματικῶν παροξυσμῶν διεύρυνεται, ἐφ' ὅσον τὰ μεταξὺ διαστήματα παρατείνονται ἐπὶ μακρὸν καὶ ἐλεύθερά εἰσιν, μόνον δὲ διηνεκῆς τῆς πνευμονικῆς κυκλοφορίας παρμπόδισις δύναται τὴν τοῦ δεξιοῦ τῆς καρδίας διεύρυνσιν νὰ συνεπάγεται, δι' ὅπερ αὕτη μετὰ τῶν αὐτῆς συνεπειῶν μᾶλλον ὡς τῆς χρονίης βρογχίτιδος ἢ τοῦ ἀσθματος ἀποτέλεσμα θεωρητέα. Ἀλλὰ τὸ γερόντειον ἄσθμα θεωρεῖται ἀνίατον καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἐν γένει ἡ τῆς ἰάσεως αὐτοῦ ἐλπίς· εἶνε εἰς ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὴν τῆς νόσου διάρκειαν, ἐνῶ τούνηκτιον τὸ τῆς νεανικῆς ἡλικίας ἔχει ἐκ τούτου εὐκολώτερον, διότι ἐν αὐτῇ ἡ τῶν νεύρων ἐρεθισιμότης ἐκδηλοῦται ἔτι ζωηρότερον ἢ ἐν τῷ γήρατι, καθόσον μάλιστα αὕτη (ἡ ἐρεθισιμότης) ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τούτου (τοῦ γήρατος) βεθμηδὸν αἰεὶ ἀπαύζεται. Ἐκδηλοῦται δὲ αὕτη ἡ νευρικὴ ἐρεθισιμότης ἰδιαζόντως διὰ σπασμωδικῶν διαφόρου εἶδους παροξυσμῶν, εἰς αἷς καὶ οἱ τοῦ ἀσθματος ἀνήκουσιν. ὅθεν ὅσα ζωηροτέρα εἶνε ἐκείνη, τόσῳ εὐκολώτερον οὗτοι ἰστώνται. Καὶ εἰσβάλλουσι μὲν ἐν τῷ γήρατι οἱ παροξυσμοὶ οὐχὶ εὐκόλως ἐκ τοιούτων νευρικῶν ἐρεθισμῶν ὡς ἐν τῇ νεότητι, εἰσὶν ὅμως καὶ οὐχὶ τοσοῦτον σπασμωδικοί, ἐν τούτοις δὲ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς νευρικῆς ἐρεθισιμότητος ἀπαύζεται

δημέραι ή τοῦ νευρικοῦ ἄσθματος σφοδρότης, καί οὕτως ἐπέρχεται ή ἰα-
σις· τούναντίον δέ, προέουσιν τῆς ήλικίας, αὐξεται καί ή τοῦ ἄσθματος
πρὸς παραγωγὴν ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων τάσις, ὡς ἀντιστρόφως ἐν προθε-
σθηκαίᾳ ήδὴ ήλικίᾳ συχνὰ ἐξ ὀργανικῶν ἀλλοιώσεων ἐπιγίνεται ἄσθμα,
πρᾶγμα ὅπερ ἐν τῇ νεανικῇ ήλικίᾳ σπανίως συμβαίνει. Ἐάν τὰ τῆς ἀνα-
πνοῆς καί τῆς κυκλοφορίας ὄργανα ἔχωσιν ἐντελῶς κατὰ φύσιν, εἶνε δι-
νατὴ καί ή τοῦ ἄσθματος ἱκσις· ἐάν δ' αὐτὰ ὦσιν ὑπὸ τινος νόσου προσ-
βεβλημένα, ήτις ὡς σύμπτωμα βρογχικὸν σπασμὸν συνεπάγεται, τότε
οὕτως εἶνε κατὰ τοσοῦτον ἰάσιμος, καθ' ὅσον καί ή παραγωγὰς αὐτὸν
πάθης.

Οὐδὲν ἥσσον δέ σπουδαία εἶνε καί ή τῶν παροξυσμῶν παράτασις, διότι
ἐν ἐκάστη αὐτῶν ή παρεμπόδισις τῆς εἰς τοὺς ἐστενωμένους μικροὺς
βρόγχους εἰσόδου τοῦ ἀέρος διακόπτεται τὴν ἐν τοῖς τριχοειδέσιν ἀγγείοις
κατὰ φύσιν χημικὴν τοῦ αἵματος μεταβολήν, τὸ ὅποιον, λιμνάζον ἐν αὐ-
τοῖς, τὴν ὅλην φλεβώδη καί τριχοειδῆ τῆς πνευμονικῆς κυκλοφορίας στά-
σιν οὕτω συνεπάγεται· ὅτω δέ πλεον· ή συμφορήσις αὕτη διαρκεῖ, τόσῃ
χείρῳ καί ἐπιμονωτέρῳ καθίσταται. Ὅταν ὅμως ήντιν βραχύς ὁ παροξυ-
σμὸς, ἐνεκα τῆς ταχείας τῶν μικρῶν βρόγχων χαλαρώσεως, εἰσέρχεται
πάλιν τάχιστα ἀπὸ ἐν αὐτοῖς, καί οὕτως ή κυκλοφορία ἐπανέρχεται εἰς
τὸ κατὰ φύσιν· ἐάν δ' ἐπὶ ἡμέρας ή καί ἐβδομάδας οἱ παροξυσμοὶ παρα-
τείνωνται, οὐδέποτε ἀναλαμβάνουσι τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα καί φλέβες τὸν
φυσικὸν αὐτοῖς τόνον ἐντελῶς, δι' ὃ ή τῶν πνευμόνων συμφορήσις μετὰ
τῶν συνεπειῶν αὐτῆς καθίσταται ἑμμένους, ἐμφράττει μετὰ βλάννης τοὺς
μικροὺς βρόγχους, καί οὕτω, συνεχῆς αἰτίᾳ ἐρεθισμοῦ γινομένη, διατρέφει,
ὅλον εἰπεῖν, καί διακτερεῖ τὸ ἄσθμα, ὅπερ αὐτὴ τὸ πρῶτον παρήγαγε, σχε-
δὸν ἀνευ τῆς ἐλαγίτης ἐλπίδος ἰάσεως.

Ὁμοίως δ' οὐχὶ εὖνους εἶνε καί ή τῶν παροξυσμῶν συχνότης, διότι,
ὅταν τὰ μεταξὺ διαστήματα ὦσι τοσοῦτον βραχέα, ὥστε ἀδύνατος τοῦ
πνεύματος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον παροξυσμὸν ή εἰς τὸ κατὰ φύσιν
ἐπ' ἀνόδου αὐτῶν, ή πρόγνωσις εἶνε λίαν κακὴ, καθόσον μέρος τῆς ἐκ τοῦ
πρώτου παροξυσμοῦ ἐμμενέσης συμφορήσεως συμποστίθεται τῇ τοῦ προ-
σεχοῦς, καί οὕτως ή ὀργανικὴ ἀλλοίωσις βαθμυδὸν αὐξεται. Ἐκ τούτου δέ
λίαν ἀναγκαία ή γνώσις, ἐάν ή τοῦ πύχοντος ἀναπνοῆς κατὰ τὸ μεταξὺ
διάστημα ἦν πάντη ἐλευθέρα καί εὐχερὴς ή οὐχί, διότι, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ
περιπτώσει κατὰ τὸν ἰατρόν, ὅτι οὐδὲν πνευμονικῆς συμφορήσεως ἔχον
ἐπέμεινε, καί ἄρα ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει πρὸς παραδοχὴν παρούσης εἰς
τὸ κατὰ φύσιν τάσεως, ἐν δὲ τῇ ἐναντίᾳ περιπτώσει αὕτη εἶνε ἀεὶ παρα-
δεστική. Ὡς αὐτῶς δ' οὐχὶ εὖνους σημεῖον εἶνε καί ή ἐπίμονος ἀπόχρεμψις,
διότι αὕτη καταμαρτυρεῖ περὶ τῆς ὑπέρβους χρονίας τινὸς ἀλλοιώσεως
τῆς τῶν ἀεροφόρων ὁδῶν βλεννομεμβράνης, καί ἄμα περὶ ὑπερπληρώσεως

τῶν βρογχικῶν ἀγγείων, ήτις δι' αὐτῆς (τῆς ἀποχρέμψεως) ἐλαττοῦται·
τούναντίον δ' ἀπόχρεμψις μετ' ἀνακουφίσεως τῆς ἀναπνοῆς καί μελεπο-
μένης ὠφελείας, ὀλίγας ὥρας ή ἡμέρας μετὰ τὸν παροξυσμὸν διαρκέσασα,
οὐδένα κίνδυνον παρέχει, καί μόνον ὅταν ή βῆξ καταστῇ χρονία, ή πρό-
γνωσις εἶνε δυσάρεστος. Ὅταν δέ ή τῶν παροξυσμῶν σφοδρότης καί συ-
χνότης ἀεὶ ἀπαύξηται, καί ὁ πύχων ἦνε νέος, τὸ προγνωστικὸν εἶνε ἀν-
σίον, καθόσον ή νόσος ἀνευ ἰδίας ἱατρικῆς βοήθειας ἀπολήγει εἰς ἱκσιν·
τούναντίον δέ, εἶνε κακόν, ἐάν ἦνε ἀδύνατος διὰ τῶν οἰκείων μέσων κρείσ-
των τις τῆς νόσου τροπή.

Μεγίστη δ' ὠφέλεια, ὅταν ὁ ἰατρός δύναται·ν' ἀνεύρῃ τὴν διεγείρουσαν
τοὺς παροξυσμοὺς αἰτίαν καί ἄμα κρίνῃ καλῶς περὶ αὐτῆς, διότι τότε
καί ή θεραπεία τῆς νόσου εἶνε εὐκολωτέτη, καθόσον ἄμα ὁ ἰατρός δύνα-
ται ἐν πάσαις ταῖς περιπτώσεσι νὰ προλάβῃ τὸν παροξυσμὸν, δύναται ὡ-
σαύτως καί τὴν ὅλην νόσον, ἐφ' ὅσον οἱ παροξυσμοὶ μόνον συνέπεια ἐκεί-
νης τῆς διεγείρουσας αἰτίας εἰσὶ, ριζικῶς νὰ θεραπεύσῃ. Ἐάν ὅμως ή αἰ-
τία ἀδύνατον ν' ἀνευρεθῇ, ή ἐάν, καίπερ γνωσθεῖσα, ἀδύνατον ν' ἀποσο-
βηθῇ, ή πρόγνωσις εἶνε οὐχὶ τοσοῦτον εὖνους, διότι ἀδύνατον ἡμῖν τυ-
χαίως ή καί ἀπολύτως ν' ἀνευρώμεν τὸ θεραπευτικὸν μέσον. Ὅταν δ' αἱ προ-
καλοῦσαι αἰτίαι ὧσιν ἐλαφραὶ καί εὐμετάβολοι, τότε τὸ ἄσθμα κατὰ τὸν
Therz εἶνε ἐπίμονον καί ἐπικίνδυνον, διότι εἶνε δύσκολος ή παρεμπόδισις
αὐτῶν, καί διότι τὸ νευρ. σύστημα εἶνε ήδὴ βεβαίως λίαν ὑπερερεθισμένον,
ἀφοῦ ἐλαφραὶ αἰτίαι σπουδαία ἀποτελέσματα ἐπιφέρουσι· τούναντίον, δ' ή
πρόγνωσις εἶνε κρείστων, ὅταν τὸ ἄσθμα ὑπ' ὠρισμένης αἰτίας ἀεὶ προκαλῇ-
ται, ἔτι δέ εἶνε κατὰ τὸν Therz τὸ προγνωστικὸν ἀγαθόν, ὅταν δια-
τητικὰ τε καί θεραπευτικὰ μέσα εὐκόλως ἐπενεργῶσι, τούναντίον δέ,
εἶνε κακόν. Ἐπειδὴ δέ ή πρόγνωσις ὡς τὰ πολλὰ ἐκ τῶν νοσηρῶν ἐπι-
πλοκῶν καί τῶν καχεξιῶν καθορίζεται, εἶνε ἀναγκαία ή ἀκριβὴς τοῦ ἄσ-
θματος ἐξέτασις, ή ἐπίβλεψις τῆς καταστάσεως τῶν πεπτικῶν ὀργά-
νων καί τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ὡς καί ή σπουδὴ τῆς τυχόν παρούσης
εἰς ποδᾶγρον, ἐξανθηματικῆς ἐν γένει καχεξίας κλπ. προδιαθέσεως, πρὶν
ή ὁ ἰατρός περὶ αὐτῆς ἀποφανθῇ. Ἀπαισία τέλος εἶνε ή πρόγνωσις, ὅταν τὰ
πύελα ὧσιν αἱματηρά, ή δύσπνοια συνεχῆς, αἱ καρδιακαὶ κινήσεις θορυ-
βώδεις, τὸ ἄγχος μέγα, ή πέψις κακὴ καί τὰ ἄκρα καί αἱ μεγάλα κοι-
λὰ ἐν ὑδρωπικῇ καταστάσει. (ἐκκολουθεῖ)

Παρθενίνη ὡς ἀντιπυρετικόν.— Ἡ παρθενίνη, τὸ ἀλκαλοειδὲς
τῆς κοινῆς *escoba amarga*, ή κατὰ τοὺς βοτανικοὺς *parthenium*
histerophorus, παρίσταται δίκην μελανῶν λεπύρων γεύσεως ἀρωματι-
κῆς καί χρωματίζοντων κίτρινον τὸ ὑδρὸν, ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ ἐν Cuba

Ramírez Tovar εις ἀγδοήκοντα πύσσοντες, εις οὓς ἦτο ἐνδεδειγμένη ἡ κινίνη, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτυχίας εις δόσιν δύο γραμματίων δι' ἧς ταχέως ἐπῆρχετο ἐλάττωσις τοῦ πυρετοῦ.

Οἱ ἰθαγενεῖς μεταχειρίζονται τὸ φάρμακον (parthenium histophorus) καὶ εις πτισάνην ὡς ἀντιπυρετικὸν καὶ ὡς ἀντιπεριοδικόν.

Ἀλοιφή πραϋντική. — Ἐπὶ κοκκίτου βηχὸς ὁ Roger παραινεῖ δις τῆς ἡμέρας, πρωτὴν καὶ ἐσπέραν, ἐπάλειψιν τοῦ θώρακος τῶν πασχόντων ἐκ τῆς ἐξῆς ἀλοιφῆς:

Rp.	Extract. Opii.	Ser.	2.
	Axunc. porc.	Unc.	1.
M. f.	Ung.	ἡ	
Rp.	Morphin. muriatic.	Ser.	1.
	Axunc. porc.	Unc.	1.
M. f.	Ung.	ἡ	
Rp.	Chloroform.	Dr.	2.
	Axunc. porc.	Unc.	1.
M. f.	Ung.		

Πλὴν τούτου παραινεῖ προσέτι ἐπὶ πολλὰς ὥρας δι' ἡμέρας νὰ τίθῃται παρὰ τὴν κλίνην ζέον ὕδωρ μετὰ εἰδὼν μαλακτικῶν, νὰ προποτιζῇται ὁ πύσσων ἀφθόνως χλιαρὰ στοιχικά ποτά. Εἰς τοὺς μικρὰς ἡλικίας παῖδας προσφέρεται προσέτι σεράπιον κωδεΐνης ἢ κωδεῖν μύκωνος, εἰς δὲ τοὺς μεγαλύτερας ἡλικίας σεράπιον ὀπίου ἢ μορφίνης.

Θεραπεία τῆς πυώδους ρευματικῆς ἐπιπεφυκίτιδος. —

Πρὸς θεραπείαν τῆς πυώδους ρευματικῆς ἐπιπεφυκίτιδος, ἥτις κλινικῶς ἐπανδύεται τοὺς χαρακτῆρας καὶ τὴν βεβαιότητα τῆς βλενορροϊκῆς ἐπιπεφυκίτιδος, τῆς διαγνώσεως οὗτης βεβαιωμένης ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἀρθρώσεως φαινομένων, τοῦ ἀναμνηστικοῦ, τῆς κληρονομικότητος, καὶ τῆς ἐλλείψεως πύσσης ἀπὸ τῆς οὐρήθρας ῥύσεως, παραινεῖ ὁ Maurice Perrin, πλὴν τῶν καυτηριασμῶν διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου εἰς ἀνταλογία 50 : 100, συνεχεῖς πλύσεις ἢ ψεκασμούς δι' οἰνοπνευματικού υδατος εἰς ἀνταλογία 25 : 100, ζεσθὲς δὲ τὰ ἐντερικὰ καὶ δὴ τὸ ἱετικὸν νάτριον.

Θεραπεία τῆς ὑπερτροφίας τῆς καρδίας. — Ἐκτὸς ὑπερτροφίας ἀποτόκου ἀλλοιώσεων τῆς μιτροειδοῦς βελτίδος τὰ συνήθη καρδιαστικά σπῆς καρδίας ἀνύουσιν, ἢ δὲ χρῆσις αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἐπὶ μικρόν. Ἐπὶ ὑπερτροφίας τοῦναντίον ἀποτόκου ἀλλοιώσεως τοῦ ἀορτικοῦ στομίου

ὅτε ἐπιγίνεται ἀναμία ἢ δακτυλίτις δὲν ἐνδείκνυται, ἀντ' αὐτῆς δ' ὠφελούσιν αἱ εὐδιάλυτοι σιδηροῦχοι σκευασμαί, οἷον ὁ μετὰ τρυγὸς καὶ καλίου σιδήρος εἰς δόσιν 6 ἕως 10 σιταρίων δι' ἡμέρας ἢ καὶ πλέον, ὁ ὑπερχλωροῦχος, ὁ πυροφωσφορικὸς κίτροαμμωνιοῦχος, ὁ ἀνθρακικὸς καὶ ὁ ἰωδιοῦχος σιδήρος, τὸ σεράπιον ἰέλου τοῦ ἀρσενικοῦ σιδήρου παρασκευασμένον ὡς ἐξῆς, πυροφωσφορικοῦ κίτροαμμωνιοῦχος σιδήρου 3 γραμμὰτα, διαλύσεως τοῦ Fowler 1 γραμμά καὶ 50 ἐκατοστά, σεράπιου ἀνθίου χρυσομηλέας 60 γραμμὰτα καὶ σεράπιου κοινοῦ 260 γραμμὰτα.

Ἐπὶ ἀθηρωματώδους ἀλλοιώσεως κατὰ τὴν ἐκφυσιν τῆς ἀορτῆς ὠφελεῖ ἰωδοῦχον κάλιον εἰς δόσιν 6—10 σιταρίων δι' ἡμέρας, εἰς δόσιν δὲ μέχρι δύο γραμματίων τῆς ἀλλοιώσεως οὗσης συφιλικῆς φύσεως.

Ἐπὶ ὑπερτροφίας τέλους ἀποτόκου στενώσεως τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας ἐπιεικισμένου κινδύνου φθίσεως παραινούνται τὸ χλωροῦχον νάτριον, τὸ ἀρσενικὸν εἰς μικρὰς δόσεις διὰ τοῦ ἐν Mont-Dore ὕδατος, ἢ καὶ ἀμφοτέρω συννηωμένα διὰ τοῦ ἐν Bourboule ὕδατος, συγχρόνως τὰ σκευάσματα τοῦ φωσφόρου, τὸ ἔλαιον τοῦ ἥπατος τοῦ ὀνίσκου, τὰ ἐλαφρὰ θειοῦχα ἀλκάλια.

Θεραπεία τοῦ ἐκζέματος. — Τὴν ἐξῆς ἀλοιφὴν συνίστην ὁ Lucas-Championnière κατὰ τοῦ ἐκζέματος, τῶν δυσωδῶν τῶν ποδῶν ἰδρώτων καὶ τοῦ κατὰ τοὺς γλουτοὺς τῶν νεογνῶν ἐρυθήματος:

Rp.	Acid. Boric. pulveris.	Dr.	2.
	Bals. Peruvian.	Gr.	10.
	Vaselin.	Unc.	1.

M. f. Ung.

D.

Σημειωτέον ὅτι δέον νὰ μιγῇ ἀκριβῶς τὸ βορικὸν δξὺ μετὰ τῆς βελόνης χωρὶς προηγουμένως νὰ διαλυθῇ ἐν οἰνοπνεύματι ἢ γλυκερίνῃ.

Διαφορητικόν. — Ὅπως προκληθῇ μάλλον ἢ ἥττον ἀφθονος διαφόρησις προσφέρονται ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἐκ τῶν ἐξῆς κατὰ ποσίων.

Rp.	Sulfur. Sublim.		
	Bitartat. potas. pulv.	aa	Ser. 2.
	Resin. Guajac. pulv.		" 1.
	Sir. Simpl.		q. s.

ut. f. pilul. N° 8.

D.

P.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

Ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν εἰς τὸν Γαλλὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει γίνονται παρὰ τῷ κ. **Ἡρ. Φ. Βασιλειάδῃ** διευθυντῇ τοῦ Γραφείου τοῦ Διεθοῦς τύπου. Ἐπίσης ἐν τῷ Γραφείῳ τούτῳ ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς πᾶν περιοδικὸν ἢ ἑφημερίδα ἐξ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης καὶ προμηθεύονται οἱ βουλούμενοι παντὸς εἴδους ἐπιστημονικὰ βιβλία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ
JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει·

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὁξείδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Γονικά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θερμολιπιδεὺς συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλαν ἐκτέτακτο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ δ.α. τὸ νύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἥττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὐγκίας, ἥτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὠρίσται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΓΓΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

ΓΑΤΑ L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑΠΟ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀλλῇ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νωποῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδόλως διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῆς ἢ ὑγρῆς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκνηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ὁπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεσθαι ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ καὶ τὸ φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

Ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν, Διαλαμβάνουσα

Περὶ ληψὶν ἀπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιαν κτηνιατρικῆς, δημοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑΠΟ DORVAULD.

*Ἐκδόσις 10η ἐντελὴς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματι ἐν τῇ κειμένῳ. Ξένη ὀνοματολογία.

Εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ΑΠΤΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινκοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency-Karakouy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἑφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ

τὴν κατακλυσθὲν τῶν προτόντων. Προκηθεύει τέλος ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἵδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπαγγέλμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Μικροσκόπη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

BIBLIOGRAPHIKON ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικιλέους Πατρικίου. — Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις 1885. Δρ. 12.
Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρος Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὅλῳ 15.

Φ. Νικμεθέρου. — Εἰδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ. Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐπαιζηθεῖσα, ὑπὸ Γ. Καραμήτσα. — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. — Δρ. 18.

BOURNEVILLE ET BRICON. — MANUEL DES INJECTIONS SOUS-CUTANÉES. 2me édition revue et augmentée. Paris 1885. Un volume n 32°. avec figures. Prix. fr. 2,50. Cartonné. 3 f.

Α. Δ. Γεωργιαντζῆ. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθήναι 1885. Τμῆ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 2⁵ 2² πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α'. τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. — Ὁ Β'. τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.
 DE L' APHASIE
 et de ses diverses formes
 par L. Dr BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

BOURNEVILLE et BRICON. — Manuel de technique des autopsies. — 1. Vol. in 32°. de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical. Rue des Carnes. 4. Paris.